

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7650/2554

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายชัชเชษฐพงษ์หรือพิเชษฐ สุวรรณลิขิตจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 336, ป.อ. มาตรา 336 ทวิ, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้เสียหายซึ่งนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ถูกระชากกระเป๋าจนสายสะพายหลุดจากไหล่ผู้เสียหาย เป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์ล้มและศีรษะผู้เสียหายกระแทกพื้นถนนสลบไป ส่วนกระเป๋าหลุดติดมือ ว. ไปหล่นบนถนนห่างจากจุดเดิมประมาณ 5 เมตร แสดงว่า ว. กระชากกระเป๋าสะพายของผู้เสียหายหลุดจากตัวผู้เสียหายมาอยู่ในความครอบครองของ ว. แล้ว แต่เนื่องจากรถจักรยานยนต์ของจำเลยซึ่ง ว. นั่งซ้อนท้ายมาเสียหลักล้มลงด้วยจนกระเป๋าของผู้เสียหายหล่นลงไปที่พื้นถนน ห่างจากจุดเดิมถึง 5 เมตร จึงต้องถือว่าการวิ่งราวทรัพย์สินเอากระเป๋าสะพายของผู้เสียหายไปจากความครอบครองของผู้เสียหายเป็นความผิดสำเร็จแล้ว หากใช้เป็นเพียงชั้นพยายามวิ่งราวทรัพย์สินไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 336, 336 ทวิ, 83 และ 92 กับเพิ่มโทษและนับโทษจำเลยต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ 3693/2548 ของศาลอาญารธนบุรี และคดีหมายเลขแดงที่ 4188/2549 ของศาลอาญากรุงเทพใต้ จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 336 วรรคสาม ประกอบมาตรา 336 ทวิ, 83 ลงโทษจำคุก 6 ปี ให้นับโทษจำเลยต่อจากโทษจำคุกในคดีหมายเลขแดงที่ 4188/2549 ของศาลอาญากรุงเทพใต้และคดีหมายเลขแดงที่ 3693/2548 ของศาลอาญารธนบุรี คำขออื่นให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 336 วรรคสองและวรรคสาม ประกอบมาตรา 80, 336 ทวิ, 83 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันพยายามวิ่งราวทรัพย์สิน เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส โดยใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิด อันเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 ปี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง ขณะนางสาวนพเกล้า ผู้เสียหายนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ ซึ่งมีนายธนุเป็นผู้ขับขี่จอดรอสัญญาณไฟจราจรอยู่ที่บริเวณสี่แยกป้อมมหากาฬที่เกิดเหตุ เมื่อได้รับสัญญาณไฟจราจรให้รถไปได้ ขณะนายธนกกำลังจะแล่นออกไป จำเลยขึ้นรถจักรยานยนต์มีพวกจำเลย 1 คน นั่งซ้อนท้ายไปในทิศทางเดียวกันวิ่งเข้ามาใกล้รถจักรยานยนต์คันที่นายธนุขับขี่ แล้วพวกจำเลยได้กระชากกระเป๋าของผู้เสียหายที่สะพายอยู่ที่ไหล่หลุดออกจากไหล่ ผู้เสียหายได้เอี้ยวตัวหลบและยึดลำตัวนายธนุคนขับขี่ไว้ไม่ให้ตกจากรถเป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์คันที่ผู้เสียหายนั่งซ้อนท้ายเสียการทรงตัวไปเฉี่ยวชนกับรถจักรยานยนต์ของจำเลย และรถจักรยานยนต์ทั้งสองคันล้มลงจนศีรษะผู้เสียหายกระแทกพื้นถนนหมดสติไปและกระเป๋าผู้เสียหายหล่นลงบริเวณกลางถนนห่างจากจุดเดิมประมาณ 5 เมตร คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยร่วมวิ่งราวทรัพย์สินกระชากกระเป๋าของผู้เสียหายเป็นความผิดสำเร็จแล้วหรือไม่

เห็นว่า นายวิทยากรระชากระเป่าสะพานของผู้เสียหายไปพร้อมกับลากตัวผู้เสียหายไป และกระเป่าได้หล่นลงบริเวณกลางถนนห่างจากจุดเฉี่ยวชนเดิม 5 เมตร แม้จะไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ากระเป่าผู้เสียหายอยู่ในครอบครองของนายวิทยาแล้วหรือไม่ก็ตาม แต่ตามเหตุผลผู้เสียหายเป็นผู้หญิงนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ยี่ห้อเวสป้า ลักษณะผ้าครอบล้อหลังกว้างใหญ่ ผู้เสียหายคงไม่นั่งครอบซ้อนท้ายและสะพานกระเป่าที่ไหล่วาง เชื่อว่าผู้เสียหายคงนั่งห้อยขาทั้งสองข้าง ทางด้านซ้ายของที่นั่งโดยคล้องสายสะพานกระเป่าไว้ที่ไหล่และสอดแขนขวารัดสายกระเป่าไว้ เมื่อผู้เสียหายถูกระชากระเป่าจนสายสะพานหลุดจากไหล่ผู้เสียหาย แต่สายสะพานกระเป่าย่อมต้องติดอยู่ที่แขนขวาของผู้เสียหาย เพราะสายสะพานกระเป่าติดที่แขนผู้เสียหายนั่นเองเป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์ล้ม ศีรษะผู้เสียหายกระแทกพื้นถนนสลบไป และกระเป่าหลุดติดมือนายวิทยาไปจนกระเป่าหล่นไปบนถนนห่างจากจุดเดิมประมาณ 5 เมตร แสดงว่านายวิทยากรระชากระเป่าสะพานของผู้เสียหายหลุดจากตัวผู้เสียหายมาอยู่ในความครอบครองนายวิทยาแล้ว แต่เนื่องจากรถจักรยานยนต์ของจำเลยได้เสียหลักล้มลงด้วยจนกระเป่าของผู้เสียหายหล่นลงไปที่พื้นถนนห่างจากจุดเดิมถึง 5 เมตร จึงต้องถือว่าการวิ่งราวทรัพย์สินเอากระเป่าสะพานของผู้เสียหายไปจากความครอบครองผู้เสียหายเป็นความผิดสำเร็จแล้ว ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยกับพวกเป็นเพียงชั้นพยายามวิ่งราวทรัพย์สินเอากระเป่าสะพานของผู้เสียหายมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 336 วรรคสองและวรรคสาม ประกอบด้วยมาตรา 336 ทวิ, 83 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียว ผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันวิ่งราวทรัพย์สินเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสโดยใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำผิด อันเป็นบทหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 ปี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นอุทธรณ์

องค์คณะ

ประจวบ พัทธนิรัตนกรณ · พิษณุ ดำรงเกียรติวัฒนา · ปดาร์ณิ ลัดพลี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7650/2554>